

РЕШЕНИЕ

№ 3045

гр. София, 20.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ал. Павлов, като разгледа дело номер **2343** по описа за **2011** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания. Образувано е по подадена от упълномощен представител на Отдел „Пътна Полиция” – С. касационна жалба, против Решение от 13.07.2010 г., постановено по НАХД № 2440/2010 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17^{-ти} състав. С решението е отменено издаденото от началника на сектор „Административнонаказателна дейност” при Отдел „Пътна Полиция” – С. Наказателно постановление № 135835/04.12.2009 г., с което на С. С. С е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 1 000 лева, за това, че е управлявал товарен автомобил по републикански път, без платена винетна такса, в нарушение на чл. 139, ал. 5 от Закона за движението по пътищата.

Касаторът не се явава и не се представлява. Възраженията в жалбата са за неправилност и необоснованост на решението на районния съд.

Ответникът не се представлява и не изразява становище.

Прокурорът при С градска прокуратура счита, че жалбата е неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след като прецени наличните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, намира за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал.1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Предвид чл. 218, ал. 1 АПК касационната инстанция е обвързана с посочените в жалбата пороци на решението. За валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон касационният съд следи и служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и касационният съд служебно не открива такива основания.

Касационната жалба е основателна, а обжалваното решение неправилно.

Наказателното постановление е отменено само поради това, че (както е приел въззивният съд) липсва правно единство между словесното изписване на нарушението и цифровата квалификация, понеже в АУАН е посочена само разпоредбата на чл. 139 ЗДв.П, без да е уточнена алинеята, а в НП е конкретизирано, че се касае за нарушаване на изискването по ал. 5. Този извод е неверен, тъй като в АУАН, макар и малко нечетливо, след изписването на „чл. 139”, без да е поставена запетая е изписано и „ал. 5”. Но дори съставителят на акта да не беше квалифицирал деянието, изписвайки точно цифрите, който го индивидуализират, не съществува пречка това да стори наказващият орган, щом деянието е описано подробно в акта.

Според текста на чл. 139, ал. 5 ЗДв.П движението на определените в Закона за пътищата пътни превозни средства по републиканските пътища се извършва след заплащане на винетна такса, по реда на чл. 10, ал. 1, т. 1 от Закона за пътищата. За водач, който управлява пътно превозно средство по републиканските пътища, за което не е заплатена съответната винетна такса по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата, или управлява пътно превозно средство, на което е залепен невалиден винетен стикер или винетен стикер с изтекъл срок, разпоредбата на чл. 179, ал. 3 ЗДв.П (в редакцията преди изменението с ДВ, брой 39/2011 г.) предвижда налагане на наказание „глоба”, чиито размери са в зависимост от вида на превозното средство. От доказателствата се установява по несъмнен начин, че С. С е управлявал товарен автомобил, за който не е била заплатена съответната винетна такса по чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата. В случая е без значение, че той не е бил собственик и/или ползвател на автомобила, защото санкционната норма вменява задължение за водача, който управлява. Неоснователен е и противопоставеният от С довод, който не е бил обсъден от въззивния съд, че действителното му фамилно име е С, но в НП е посочен като С.. Грешката е несъществена, защото цифрите на ЕГН, изписани в АУАН съответстват изцяло на тези от НП, както и на цифрите от личната карта, копие от която е било представено заедно с жалбата до районния съд. Няма съмнение, че именно С. С. С е управлявал спрения за проверка автомобил. Административнонаказателната му отговорност е ангажирана правилно и в съответствие с доказателствата. В административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила, които да засягат правото на лицето да разбере, в извършването на какво

нарушение е бил обвинен, и да организира защитата си.

Оспореното решение, с което е отменено НП следва да бъде отменено, като бъде потвърдено постановлението.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. ал. 1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд С.-град, VI^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 13.07.2010 г., постановено по НАХД № 2440/2010 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 17^{-ти} състав и вмето него **ПОСТАНОВЯВА: ПОТВЪРЖДАВА** издаденото от началника на сектор „Административнонаказателна дейност” при Отдел „Пътна Полиция” – С. Наказателно постановление № 135835/04.12.2009 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

.....